

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.595/2013/22.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2014. március 4-én tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta és 2014. március 7. napján nyilvánosan kihirdette a következő

Í T É L E T E T :

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlott és társai** ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** 2013. június 3. napján kihirdetett **13.B.121/2012/117.** számú ítéletének

I. r., II. r., III. r., IV. r., V. r., VI. r., VII. r., VIII. r., X. r., XI. r., XII. r., XXIII. r. és XXIV. r. vádlottakra vonatkozó részét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

Az I. r. vádlott cselekményét
hivatali visszaélés büntettének [Btk. 305. § a) pont],

a II. r. vádlott cselekményeit
11 rb. - nyolc esetben felbujtóként, három esetben bűnsegédként elkövetett - hivatali vesztegetés büntettének [Btk. 293. § (1) és (2) bekezdés],
3 rb. - két esetben bűnsegédként, egy esetben felbujtóként elkövetett - hivatali vesztegetés elfogadása büntettének [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel aa) pont],

a III. r. vádlott cselekményeit
3 rb. hivatali vesztegetés elfogadása büntettének [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel aa) pont és b) pont 2. fordulat],

a IV. r. vádlott cselekményeit
2 rb. hivatali vesztegetés elfogadása büntettének [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel aa) pont],

az V. r. vádlott cselekményeit
2 rb. hivatali vesztegetés elfogadása büntettének [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel aa) pont] és
lőszerrrel visszaélés büntettének [Btk. 325. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont],

a VI. r. vádlott cselekményeit

hivatali vesztegetés elfogadása büntettének [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel aa) pont] és

lopás vétségének [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont],

a VII. r. vádlott cselekményeit

2 rb. hivatali vesztegetés elfogadása büntettének [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel aa) pont],

a VIII., XI., XII. r. vádlottak cselekményeit egyezően

hivatali vesztegetés elfogadása büntettének [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel aa) pont],

a XXIII., XXIV. r. vádlottak cselekményeit egyezően

felbujtóként elkövetett hivatali vesztegetés büntettének [Btk. 293. § (1) és (2) bekezdés] **m i n ő s í t i .**

A X. r. vádlottat az ellene emelt vesztegetés büntette [1978. évi IV. tv. 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel] miatt emelt vád alól **f e l m e n t i .**

Az I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII., XI., XII., XXIII. és XXIV. r. vádlottak a szabadságvesztésből - az I., VI., VIII., XI., XII., XXIII. és XXIV. r. vádlottak a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén - legkorábban annak kétharmad részének kitöltése után **bocsáthatóak feltételes szabadságra.**

A III. és a XII. r. vádlottakkal szemben elrendelt vagyonek Kobzás összegét a III. r. vádlott esetén 21.151.- (huszonegyezer-egyszázötvenegy) forintra, a XII. r. vádlott esetén 27.916.- (huszonhétezer-kilencszáztizenhat) forintra **leszállítja.**

A X. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonek Kobzást mellőzi.

A XXIII., XXIV. r. vádlottakat előzetes mentesítésben részesítettnek tekinti.

A Gyulai Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bj.I/15/2012/1-41. sorszám alatt bevételezett és kezelt bűnjelek lefoglalását megszünteti, és megállapítja, hogy azok az állam tulajdonába kerülnek.

Az állam által viselt bűnügyi költség összege helyesen: 2.210.638.- (kettőmillió-kettőszáztízezer-hatszázharmincnyolc) forint.

Megállapítja, hogy IV.r. vádlott anyja neve helyesen: **(anyja neve helyesen)**, személyi igazolványának száma: (szám),

X. r. vádlott személyi igazolványának száma: (szám),

XI. r. vádlott anyja neve helyesen: (anyja neve helyesen).

Egyebekben az első fokú ítéletnek az I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII., X., XI., XII., XXIII. és XXIV. r. vádlottakra vonatkozó részét helyben hagyja.

Az ítélet ellen kizárólag a X. r. vádlott esetében van helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében [Btk. 225. §] és ezért 6 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 9 rb. felbujtóként elkövetett vesztegetés büntetében [Btk. 253. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 1. tétel], 2 rb. bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntetében [Btk. 253. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 1. tétel], 2 rb. bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntetében [Btk. 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel] és felbujtóként elkövetett vesztegetés büntetében [Btk. 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel].

Ezért a II. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 4 év börtönbüntetésre és a közügyek gyakorlásától 4 évi eltiltásra ítélte.

A kiszabott börtönbüntetés időtartamába beszámította a II. r. vádlott által 2010. november 29. napjától 2010. december 2. napjáig őrizetben, majd 2010. december 2. napjától 2010. december 16. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt.

III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. vesztegetés büntetében [Btk. 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel] és ezért - halmazati büntetésül - 2 év 6 hónap börtönbüntetésre, a közügyek gyakorlásától 3 évi eltiltásra és a rendőr foglalkozáson belül a határrendész szolgálati ágtól végleges eltiltásra ítélte.

A kiszabott börtönbüntetés tartamába beszámította a III. r. vádlott által 2010. november 29. napjától 2010. december 2. napjáig őrizetben, majd 2010. december 2. napjától 2010. december 23. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt.

A III. r. vádlottal szemben 26.857.- forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. vesztegetés büntetében [Btk. 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel] és ezért - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre, a közügyek gyakorlásától 3 év eltiltásra és a rendőr foglalkozáson belül a határrendész szolgálati ágtól végleges eltiltásra ítélte.

A kiszabott börtönbüntetés időtartamába beszámította a IV. r. vádlott által a 2010. november 29. napjától 2010. december 2. napjáig őrizetben és 2010. december 2. napjától 2010. december 23. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt.

A IV. r. vádlottal szemben 16.669.- forint erejéig vagyonekbezártást rendelt el.

V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. vesztegetés büntetében [Btk. 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel] és lőszerezéssel visszaélés büntetében [Btk. 263/A. § (1) bekezdés a) pont].

Ezért - halmazati büntetésül - 2 év 2 hónap börtönbüntetésre, a közügyek gyakorlásától 3 év eltiltásra és a rendőri foglalkozáson belül a határrendész szolgálati ágtól végleges eltiltásra ítélte.

A börtönbüntetés időtartamába beszámította a IV. r. vádlott által 2010. november 29. napja és 2010. december 2. napja között őrizetben és 2010. december 2. napja és 2010. december 23. napja között előzetes letartóztatásban töltött időt.

Az V. r. vádlottal szemben 28.394.- forint erejéig vagyonekbezártást rendelt el.

A Békés Megyei Rendőrfőkapitányság fegyvermestere által 36/2010. tételszám alatt bevételezett és 1. sorszám alatt kezelt 29 db MFS 9*19 mm-es Parabellum lőszerek látszó tárgyat, valamint a 2. sorszám alatt kezelt 71 db 9*19 mm-es Luger típusú lőszerek látszó tárgyat elkobozta.

VI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntetében [Btk. 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel] és lopás büntetében [Btk. 316. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont].

Ezért - halmazati büntetésül - 2 év - végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és a pénzügyőri foglalkozástól végleges eltiltásra ítélte.

A VI. r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetén annak időtartamába beszámította a VI. r. vádlott által 2010. november 30. napja és 2010. december 3. napja között őrizetben töltött időt.

A VI. r. vádlottal szemben 5.620.- forint erejéig vagyonekbezártást rendelt el.

A Gyulai Törvényszék bűnjelkezelője által Bj.I/15/2012. tételszám alatt bevételezett 1-41. sorszám alatt kezelt bűnjelkezteteket elkobozta.

VII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. vesztegetés büntetében [Btk. 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel] és ezért - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre, a közügyek gyakorlásától 3 év eltiltásra és a rendőri foglalkozáson belül a határrendész szolgálati ágtól végleges eltiltásra ítélte.

A börtönbüntetés időtartamába beszámította a VII. r. vádlott által 2010. november 29. napja és 2010. december 2. napja között őrizetben töltött időt.

A VII. r. vádlottal szemben 19.495.- forint erejéig vagyonekbezártást rendelt el.

VIII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntetében [Btk. 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel] és ezért 2 év - végrehajtásában 3 évi próbaidőre

felfüggesztett - börtönbüntetésre és a rendőr foglalkozáson belül a határrendész szolgálati ágtól végleges eltiltásra ítélte.

A VIII. r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetén annak időtartamába beszámította a VIII. r. vádlott által 2010. november 29. napja és 2010. december 2. napja között őrizetben töltött időt.

A VIII. r. vádlottal szemben 5.589.- forint erejéig vagyonekmozgást rendelt el.

X. r. vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntetében [Btk. 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel] és ezért 2 év - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és a rendőr foglalkozáson belül a határrendész szolgálati ágtól végleges eltiltásra ítélte.

A X. r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetén annak időtartamába beszámította a X. r. vádlott által 2010. november 29. napja és 2010. december 2. napja között őrizetben töltött időt.

A X. r. vádlottal szemben 5.621.-forint erejéig vagyonekmozgást rendelt el.

XI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntetében [Btk. 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel] és ezért 2 év - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és a rendőr foglalkozáson belül a határrendész szolgálati ágtól végleges eltiltásra ítélte.

A XI. r. vádlottal szemben 2.733.- forint erejéig vagyonekmozgást rendelt el.

XII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntetében [Btk. 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel] és ezért 2 év - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és a pénzügyőr foglalkozástól végleges eltiltásra ítélte.

A XII. r. vádlottal szemben 28.528.- forint erejéig vagyonekmozgást rendelt el.

XXIII. r. és XXIV. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki egyezően felbujtóként elkövetett vesztegetés büntetében [Btk. 253. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 1. tétel] és ezért egyezően, 3 hónap - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

Mindkét vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

Kötelezte az I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII., X., XI. r. vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére az állam javára, illetve megállapította, hogy az eljárás során felmerült további bűnügyi költség az állam terhére marad.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be:

- I. r. vádlott bűncselekmény hiányában, felmentés érdekében;

- az I. r. vádlott védője a tényállás téves megállapítása miatt, bűncselekmény hiányában felmentés végett;
- a II. r. vádlott védője bizonyítottság hiányában, felmentés végett;
- a III. r. vádlott, aki fellebbezésének okát és célját nem jelölte meg;
- a III. r. vádlott védője eltérő tényállás és minősítés megállapítása végett, elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentés, illetve enyhítés érdekében;
- a IV. r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében;
- az V. r. vádlott a vesztegetés büntettének vádja alól felmentés, a lőszerezéssel visszaélés büntette miatt kiszabott büntetés enyhítése érdekében;
- az V. r. vádlott védője a vesztegetés büntettének vádja alól bizonyítottság hiányában felmentés érdekében, egyebekben a büntetés enyhítése végett;
- a VI. r. vádlott és védője eltérő tényállás és minősítés megállapítása, elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentés, harmadlagosan enyhítés érdekében,
- a VII. r. vádlott bűnösségének megállapítása miatt, a fellebbezés célját nem jelölte meg,
- a VII. r. vádlott védője eltérő tényállás és minősítés megállapítása végett, elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentés, illetve enyhítés érdekében;
- a VIII. r. vádlott bűncselekmény hiányában felmentés érdekében;
- a VIII. r. vádlott védője a tényállás téves megállapítása miatt, bűncselekmény hiányában felmentés érdekében;
- a IX. r. vádlott védője a bűnösség téves megállapítása miatt, elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett;
- a X. r. vádlott, aki fellebbezésének okát és célját nem jelölte meg;
- a X. r. vádlott védője a bűnösség téves megállapítása miatt elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében;
- a XI. r. vádlott felmentés érdekében;
- a XI. r. vádlott védője bizonyítottság hiányában felmentés érdekében;
- a XII. r. vádlott bűncselekmény hiányában felmentés érdekében;
- a XII. r. vádlott védője a tényállás téves megállapítása miatt, bűncselekmény hiányában történő felmentés érdekében;
- a XXIII. r. vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében;
- a XXIII. r. vádlott védője elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában felmentés, harmadlagosan enyhítés érdekében;
- a XXIV. r. vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett;
- a XXIV. r. vádlott védője elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában felmentés, harmadlagosan enyhítés érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.406/2013/1/II. számú átiratában eljárási szabálysértésekre, az ítéleti tényállás és az indokolás kiegészítésére és pontosítására,

valamint a bűnösségi körülményekre tett észrevételei mellett az első fokú ítélet megváltoztatását és

a II. r. vádlott cselekményeinek 9 rb. felbujtóként elkövetett vesztegetés büntetteként [Btk. 293. § (1) és (2) bekezdés], 2 rb. bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntetteként [Btk. 293. § (1) és (2) bekezdés], 2 rb. bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntetteként [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel aa) pont] és felbujtóként elkövetett vesztegetés büntetteként [Btk. 294. § (1), (3) bekezdés 1. tétel aa) pont],

a III. r. vádlott cselekményeinek 3 rb. vesztegetés büntetteként [1978. évi IV. törvény 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel 1. és 2. fordulata],

a IV. r. vádlott cselekményeinek 2 rb. vesztegetés büntetteként [Btk. 294. § (1), (3) bekezdés 1. tétel aa) pont],

a VI. r. vádlott cselekményeinek vesztegetés büntetteként [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel aa) pont] és lopás vétségeként [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont],

a VII. r. vádlott cselekményeinek 2 rb. vesztegetés büntetteként [Btk. 294. § (1), (3) bekezdés 1. tétel aa) pont],

a VIII. r. vádlott cselekményeinek vesztegetés büntetteként [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel aa) pont],

a IX. r. vádlott cselekményének vesztegetés büntetteként [Btk. 294. § (1), (3) bekezdés 1. tétel aa) pont]

a X. r. vádlott cselekményének vesztegetés büntetteként [Btk. 294. § (1), (3) bekezdés 1. tétel aa) pont],

a XI. és XII. r. vádlott cselekményeinek egyezően vesztegetés büntetteként [1978. évi IV. törvény 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. tétel 1. fordulat],

a XXIII. és XXIV. r. vádlottak cselekményeinek egyezően felbujtóként elkövetett vesztegetés büntetteként [1978. évi IV. törvény 253. § (1) és (2) bekezdés] való minősítését;

az I., III., XI., XII., XXIII. és XXIV. r. vádlottak vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére az 1978. évi IV. törvény 47. § (2) bekezdése alapján, míg a II., IV., VI., VIII., IX. és X. r. vádlottak vonatkozásában - a VI., VIII., IX és X. r. vádlottak esetében a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére - a Btk. 38. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pontja szerint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának megállapítását;

az elrendelt vagyonekmozgásnak a III. r. vádlott vonatkozásában 21.151.- forintra, a XII. r. vádlott vonatkozásában 27.916.- forintra való leszállítását, egyebekben az első fokú ítéletnek az I., II., III., IV., VI., VII., VIII., IX., X., XI., XII., XXIII. és XXIV. r. vádlottakra vonatkozó részének helybenhagyását indítványozta.

IX. r. vádlott védője fellebbezését a fellebbezési eljárásban visszavonta, melyhez a IX. r. vádlott is hozzájárult, így az első fokú ítélet a IX. r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.

Az I., V., VIII. és XII. r. vádlottak védője a fellebbezését írásban kiegészítette, részletesen indokolta. Az V. r. vádlott vonatkozásában a kiszabott büntetés enyhítése keretében a Btk. 80. § (2) bekezdés c) pontjának alkalmazását és végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat nem vagy nem teljes körűen értékelte, mérlegelő tevékenysége részben iratellenes, részben pedig okszerűtlen és a logika szabályaival is ellentétes, amely miatt az első fokú ítélet a Be. 351. § (1) és (2) bekezdés c) és d) pontjai alapján megalapozatlan. A megalapozatlanság azonban a Be. 352. § (1) és (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel, az iratok tartalma, ténybeli következtetés útján orvosolható és a Be. 4. § (2) bekezdésében rögzített alapelv érvényesülése a bizonyítékok átértékelésével biztosítható, melyet arra alapított, hogy:

- az elsőfokú bíróság I., V., VIII., XII. r. vádlottak bűnösséget tagadó vallomásait nem meggyőző indokok mellett vetette el, mérlegelő tevékenysége és a bizonyítékok számba vétele, egymással való összevetése elmaradt, vagy a szükséges mértéket nem érte el;

- II. r. vádlott általános kijelentéseket tartalmazó, tényadatokat és konkrétumokat nélkülöző vallomását és a lehallgatási hanganyagot oly módon értékelte, hogy azzal szemben nem tulajdonított jelentőséget a HRR rendszerben megjelenő kiléptetéssel és a kiléptetést konkrétan végző személlyel kapcsolatos adatoknak;

- a nyomozás során a Be. 114. §-ában írt jogszabályi rendelkezések megsértésével eseti török nyelvű tolmácsokat vettek igénybe, illetve nem ismert, hogy a lehallgatási anyagok magyar nyelvű szövegét ki fordította törökről magyar nyelvre;

- a lehallgatási anyagok felhasználhatósága kapcsán nem érvényesült a haladéktalanság követelménye, illetve az I. r. vádlott bűnösségének bizonyítására nem használható fel és a bizonyítékok köréből a Be. 78. § (4) bekezdésének rendelkezése alapján azt mellőzni kell.

I. r. vádlottal szemben titkos információgyűjtés nem folyt. A hivatali visszaélés büntetnének bizonyítására az egyik bíróság által engedélyezett titkos információgyűjtés ugyan kiterjedt, de az I. r. vádlott bűncselekményét érintő lehallgatási anyag a másik titkos információgyűjtés során keletkezett. Az engedély kizárólag a II. r. vádlott vonatkozásában embercsempészség büntetnére, vesztegetés büntetnére és befolyással üzérkedés büntetnére vonatkozik. Mivel a beszerzett engedélyek konkrétan felsorolják az engedélyezett bűncselekmények körét, ezen kör utólag nem tágítható, még akkor sem, ha az engedélyben megjelölt bűncselekmények hasonlóságot mutatnak;

- az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékok egyenként és összességükben sem alkalmasak az I. r. vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására és nem képeznek olyan egységes zárt logikai láncolatot, amely alapján az I. r. vádlott büntetőjogi felelősségére megalapozott következtetést lehet levonni;

- V. r. vádlott első fokú ítélet 14./ tényállási pontjában rögzített cselekvőségével kapcsolatban II. r. vádlott konkrét tényállítást nem tett és arra sem hivatkozott, hogy tőle az V. r. vádlott 50 euró átadásához kért volna telefonon segítséget 2010. augusztus 28. napján, az ügyben rendelkezésre álló HRR adatlap tanúsága szerint nem V. r. vádlott volt az a személy, aki XXII. r. vádlottat kiléptette Magyarország területéről az elsőfokú bíróság tényállásában írt időpontban;
- az elsőfokú bíróság nem tisztázta, hogy a kamion milyen szállítmányt szállított és mivel útlevélmásolat nem áll rendelkezésre, nem állapítható meg, hogy túltartózkodás és így kötelezettségszegés megvalósult-e, továbbá, hogy az illetékbélyeg ellenőrzése az 5 km-es túrérhátáron belül kinek volt a kötelezettsége;
- az ítéleti tényállás 15./ pontjára vonatkozóan téves az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy digitális tachográf esetében vezetői kártya nélkül a gépjármű nem vezethető, kivéve azt az esetet, ha a digitális tachográf meghibásodása útközben jelentkezik. Ennek ellentmond az a tény, hogy XX. r. vádlott esetében nem jelentett problémát a digitális tachográf koronggal kapcsolatban kiállított igazolás Bulgáriában, Ausztriában és Romániában az ezen államok területére történő be- és kilépéskor. Erre figyelemmel az V. r. vádlott abban a tudatban volt, hogy nem kell megbírságotnia a XX. r. vádlottat, így nem állapítható meg kötelezettségszegés az V. r. vádlott terhére;
- az első fokú ítélet 18./ tényállási pontjához igazságügyi fegyverszakértő kirendelését indítványozta;
- VIII. r. vádlott vonatkozásában vitatta, hogy ténylegesen intézkedett XV. r. vádlottal szemben, mivel a HRR rendszer adatszolgáltatása szerint a XV. r. vádlottat más határrendész léptette ki, illetve szabálytalan munkavégzésre utaló adatot, tény nem sikerült feltárni, és nem került sor annak tisztázására, hogy pontosan ki volt az a határrendész, aki részére a 20 euró átadása megtörtént;
- útlevélmásolat hiányában nem vonható le következtetés XV. r. vádlott esetleges túltartózkodásának tényére;
- a XXIV. r. vádlottal szemben az alapos gyanú közlésére olyan lehallgatási anyag lejátszása után került sor, amely bizonyítékként egyébként nem használható fel törvényesen, azaz olyan lehallgatási anyag alapján indult és folyt büntetőeljárás, melynek felhasználása a Be. 78. § (4) bekezdésébe ütközik;
- a tachográf korongok szükséges számával összefüggésben nem volt egységes a gyakorlat, és az illetékes hatóságok gyakorlata jelentős eltérést mutatott 2010. június hónapban is;
- nem nyert bizonyítást az, hogy jelentkezett a határon 2010. június 16. napján egy olyan ismeretlen török kamion sofőr, akinek azért merült fel problémája a tachográf korongok számával, mert nem rendelkezett a szükséges mennyiségű, 28 darabnál kevesebb tachográf koronggal és, hogy 100 eurót fogadott volna el a XII. r. vádlott köteletségének megszegéséért.

A II. r. vádlott védője a fellebbezési eljárásban fellebbezését részletesen indokolta. Álláspontja szerint nem tekinthető haladéktalannak a titkos információgyűjtést

követően a feljelentés megtétele, továbbá a gyanúsításban titkosított anyag került közlésre és felhasználásra, amely sérti a Be. 206/A. § (6) bekezdésében foglaltakat. Ezért a II. r. vádlott nyomozó ügyészség előtt 2010. november 29. és 2010. december 1. napján tett vallomásai bizonyítékként a Be. 78. § (4) bekezdése alapján nem használhatóak fel, azokat a bizonyítékok köréből ki kell rekeszteni. Az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, amikor nem adta elfogadható indokát annak, hogy miért fogadta el törvényesnek a titkosított lehallgatási anyag felhasználását.

Hivatkozott arra is, hogy a nyomozás során és a bírósági szakban eljáró tolmácsok kirendelése és közreműködése törvénysértő, a tolmácsok és nyelvtudásuk nem felelt meg a külön jogszabályban előírt feltételeknek.

A török kamion sofőrök gyanúsítottai vallomásai nem értékelhetőek bizonyítékként, mivel tisztában voltak azzal, hogy tagadásuk esetén személyi szabadságuk korlátozható. E körben utalt (**gyanúsított neve**) gyanúsított kihallgatására, aki a lehallgatási anyag ismertetését követően beismerő vallomást tett, majd megállapításra került, hogy nem az ő hangját rögzítették. Erre alapítottnak a török gyanúsítottak kiszolgáltatott és kényszerhelyzetben tettek vallomást.

Az egyes tényállási pontokhoz kapcsolódóan a következő észrevételeket tette:

- az 1./ tényállási pontnál nem került bizonyításra a KRESZ szabályainak megsértése és a gumibroncs bordázatának profil mélysége, valamint, hogy a XI. r. vádlott jogtalan előnyt fogadott el és a II. r. vádlott felbujtói szerepére sem lehet okszerűen következtetni;

- a 2./ tényállási pont esetén nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy lejárt a vízum;

- a 3./ tényállási pont kapcsán nem vált bizonyítottá az AETR szabályok megsértése;

- a 8./ tényállási ponthoz kapcsolódóan a CARNET és CMR fuvarlevél vizsgálata nélkül nem lehet megállapítani, hogy az 1971. évi III. tv. 6. Cikk (1) bekezdés d) pontjának megsértésére sor került-e;

- a 9./ tényállási pont esetén nem bizonyított a túltartózkodás, az kizárólag a használt útlevél és annak pontos adatainak ismeretében állapítható meg vagy zárható ki;

- a 10., /, 11./ és 12./ tényállási pontokban írt gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. tv. 17. § (1) bekezdése szerint az adó megfizetésének ellenőrzését és szankcionálását a vámhatóság végzi. Így ezen tevékenységet határrendészek nem végezhetik, arra hivatali kötelességük és hatáskörük sem volt. Ugyanezen jogszabály 15. § (3) bekezdése alapján a Magyarország területére történő belépéstől számított 5 km körzethatáron belül nem lehet szankcionálni;

- a 14./ tényállási ponthoz kapcsolódóan a nehéz tehergépjárművek korlátozásáról szóló 190/2008. (VII.29.) Korm. rendelet előírása szerint nem alkalmazható a kamionstop állapot, valamint hűtött árukat szállító járművek esetén. Nem került bizonyítékként beszerzésre olyan adat, amelyből kiderül a szállított áru jellege, így a hivatali kötelesség megszegését nem lehet megállapítani.

A III., IV., VII. r. vádlottak védőjének a fellebbezési eljárás során előterjesztett fellebbezés indokolásában kifejtettek szerint eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a bizonyítási indítványok elutasítását nem indokolta meg teljes körűen. Ismételten indítványozta

- a IV. r. vádlottal együtt szolgálatot teljesítő személyek tanúkénti meghallgatását,
- **(1. sz. tanú)** tanú ismételt meghallgatását és XIII. r. vádlottal történő szembesítését,
- **(1. sz. név)** tanúkénti kihallgatását a tachográf korongok ellenőrzésével kapcsolatos jogszabályi rendelkezések és gyakorlati kérdések kapcsán
- a lehallgatási anyag vonatkozásában a bírói engedélyek beszerzését
- a III. r. vádlott elmeszakértői vizsgálatának elrendelését.

A büntetés enyhítésére vonatkozó fellebbezését azzal egészítette ki, hogy a III., IV. és VII. r. vádlottak esetén a kiszabott szabadságvesztés büntetések tartamának mérséklését, valamint azok végrehajtásában való felfüggesztését indítványozta.

A titkos adatszerzés eredményének felhasználhatósága kapcsán utalt arra, hogy a nyomozás során XIII. r. vádlottal közölt gyanúsítás olyan lehallgatási anyagon alapult, amely nem lett volna felhasználható, ezáltal a gyanúsítás közzlése is jogszerűtlen volt. A XIII. r. vádlott a nyomozati vallomását, majd a tárgyalási szakban tett vallomását a hanganyag jogszerűtlen felhasználásának eredményeként tette meg, annak hiányában sem magára, sem a IV. r. vádlottra nézve nem tett volna terhelő vallomást. Ugyanez a helyzet állt fenn álláspontja szerint a XIV., XVIII., XIX. és XXI. r. r. vádlott vallomásaival összefüggésben.

Az adatszerzést végző szerv feljelentési kötelezettségének nem tett határidőben eleget, mivel az adatok beszerzését és értékelését követően jelentős késedelemmel került sor a feljelentés megtételére. A lehallgatási anyag tartalmát az elsőfokú bíróság a jogszerűtlen felhasználás mellett részben iratellenesen, a ténylegestől eltérő tartalommal vette figyelembe az ítélet meghozatala során. E körben utalt az első fokú ítélet 6./ tényállási pontjában a 18. oldal utolsó bekezdésében írtakra, miszerint III. r. vádlott azt mondta, hogy "akkor legyen 30 euró, rendben van". Ezzel szemben a lehallgatási anyag kivonata alapján az hangzott el a III. r. vádlott részéről, hogy "akkor 30 napja van, jó, rendben".

Utalt továbbá a védő arra is, hogy a nyomozati szakban és részben a bírósági tárgyalási szakban olyan személyek jártak el tolmácsként, akik a tolmácsokra vonatkozó jogszabályi feltételeknek nem felelnek meg.

A III., IV. és VII. r. vádlottak a fellebbezési nyilvános ülésen és írásban előterjesztett beadványukban csatlakoztak a védő által előadottakhoz.

A VI. r. vádlott védője a fellebbezési eljárás során fellebbezését részletesen indokolta. Az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését azzal egészítette ki, hogy a törvényi minimumhoz közeli szabadságvesztés büntetés kiszabását és végrehajtásában a

törvényi minimumban meghatározott próbaidőre történő felfüggesztését, a végrehajtási fokozat eggyel enyhébb fokozatban való és annak megállapítását indítványozta, hogy a szabadságvesztés - végrehajtása esetén - fele része letöltése után bocsátható feltételes szabadságra, valamint az előzetes mentesítését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást nem derítette fel kellő mélységben és indokolási kötelezettségének sem tett mindenben eleget. Ezért az általa megállapított tényállás megalapozatlan, melyet arra alapított, hogy:

- **(szakértő neve)** iparjogvédelmi szakértő kirendelése jogszabályellenes és aggályos, mert a sértettek márkavédelmét látja el és ez okból elfogulatlannak nem tekinthető. Emiatt az általa előterjesztett szakvélemény bizonyítékkul nem szolgálhat és azt a bizonyítékok köréből ki kell rekeszteni. Erre alapítottnan újabb szakvélemény beszerzését indítványozta a parfümök vonatkozásában;
- az ítéleti tényállás 12./ pontjával összefüggésben II. r. vádlott VI. r. vádlottra nem tett konkrét terhelő vallomást, kizárólag általánosítva és tényekkel alá nem támasztott feltételezéseit adta elő, ezért a II. r. vádlott vallomását a bizonyítékok köréből ugyancsak ki kell rekeszteni;
- a titkos adatszerzés eredményét bizonyítékként nem használhatta volna fel az elsőfokú bíróság, az adatszerzést végző szervek a feljelentési kötelezettségüknek nem tettek határidőben eleget;
- indítványozta a lehallgatási anyag vonatkozásában a bírói engedélyek beszerzését, továbbá a speditőr cégek megkeresését az illetékbélyeg vásárlásának lehetőségére;
- nem állapítható meg a VI. r. vádlott esetében kötelezettségszegés, mivel a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. tv. 15. §-ának (3) bekezdése szerint nem volt szankcionálható az általa ellenőrzött jármű.

A X. r. vádlott védője a fellebbezési eljárás során előterjesztett fellebbezés indokolásában fellebbezését azzal egészítette ki, hogy másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta, melyet arra alapozott, hogy az első fokú ítélet a X. r. vádlottat érintő körben megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság nem tett eleget a felderítési kötelezettségének, az általa megállapított tényállás hiányos és több pontban iratellenes. Szemben a többi vádlottal, a X. r. vádlott által folytatott beszélgetésről nincs hanganyag és kizárólag közvetett bizonyíték áll rendelkezésre. A lehallgatási anyagban rögzített VI. r. vádlott nyilatkozata, II. r. vádlott "ki az ?" kérdésére, hogy "mit tudom én **(X. rendű vádlott vezetékeve? utóneve)** vagy ki az", "Meg van egy őrmester gyerek, azt nem tudom ki, az egy őrmester, az már a múltkor is a kilépőről szaladgált ott", mely önmagában álláspontja szerint nem elegendő bizonyíték a X. r. vádlott bűnösségének megállapításához.

A fellebbezési nyilvános ülésen a X. r. vádlott csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A XI. r. vádlott védőjének fellebbezés indokolásában kifejtettek szerint a lehallgatási hanganyag nem használható fel bizonyítékként, mivel a Be. 206/A. § (2) és (3) bekezdésében írt feltételek nem álltak fenn a XI. r. vádlott esetében. Ezért erre, valamint a Be. 78. § (4) bekezdésére figyelemmel nem lehetett volna azt a gyanúsítottak elé tárni.

A nyomozás során és a bírósági tárgyalás egy részén alkalmazott tolmácsok nem török anyanyelvű, nyelvvizsgával nem rendelkező személyek és tolmácsigazolványuk nincs, így nem felelnek meg a Be. 114. §-ában előírt jogszabályi feltételeknek. Nem került feltárásra, hogy a vádbeli időben és helyen a XI. r. vádlotton kívül mely szolgálatban lévő hivatalos személyek voltak jelen. Több hivatalos személy is jelen volt a magyar és a román oldalon, akik nem kerültek tanúként kihallgatásra. Erre figyelemmel a vád nincs megfelelő bizonyítékokkal alátámasztva.

A XXIII., XXIV. r. vádlottak védője a fellebbezési eljárásban fellebbezését részletesen indokolta. Álláspontja szerint bizonyítékként nem használható fel a 2010. június 16. napján rögzített lehallgatási anyag, így az azzal kapcsolatosan tett nyilatkozatokat sem lehet bizonyítékként figyelembe venni. Nincs bizonyíték arra nézve, hogy a vádirat szerinti ismeretlen török sofőr 100 eurót adott volna a XII. r. vádlott részére.

Utalt arra is, hogy hivatali kötelességszegés nem valósult meg, mivel a 2010. június 16. napján érvényben lévő jogszabályi rendelkezések alapján az EU tagországon kívüli fuvarozók esetében nem az utolsó 28 napra vonatkozó tachográfot kellett bemutatni a kamiont vezető sofőrnek, hanem csak az utolsó négy napot kellett igazolnia. Mivel az utolsó négy napra vonatkozó tachográf adat bemutatásra került és ezen tévedésére magától is rájött a XII. r. vádlott, így tovább engedte az ismeretlen török sofőrt.

Az ítéletábra a X. r. vádlott védőjének felmentés érdekében bejelentett fellebbezését találta alaposnak, a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írt több észrevételt osztotta.

Az ítéletábra a bejelentett bizonyítási indítványokat elutasította.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség, valamint az V. r. vádlott és védője igazságügyi fegyverszakértő kirendelésére vonatkozó indítványának teljesítését szükségtelennek találta, mivel nem vitás, hogy lőszer-e a lefoglalt tárgy. Az V. r. vádlott fegyvertartási engedéllyel rendelkezik. Sem ő, sem az eljárás során más nem vitatta, ezért egybehangzó bizonyítékok mellett minden kétséget kizáró módon megállapítható, hogy az eljárás során lefoglalt lőszernek látszó tárgyak lőszernek minősülnek.

A VI. r. vádlottal szolgálatot teljesítő személyek felkutatásától és tanúkénti meghallgatásától nem várható eltérő tényállás megállapítása, mivel pusztán azon

körülmény miatt, hogy a tényállásban írt időpontban együtt dolgoztak - és az azóta eltelt idő miatt is - nem tudnának egyértelműen nyilatkozni a történetekről.

(1. sz. tanú) tanú meghallgatására törvényes keretek között került sor, lényeges ellentmondás a tanú vallomásaiban nincs, így ismételt kihallgatása szükségtelen.

A tachográf korongokra vonatkozó jogszabályok ismertek, az ezzel kapcsolatos gyakorlati kérdésekre több tanú vallomása rendelkezésre áll, így **(1. sz. név)** erre irányuló tanúkénti kihallgatása szükségtelen.

A III. r. vádlott elmeszakértői vizsgálatát sem tartotta szükségesnek az ítélőtábla. A III. r. vádlott említést tett ugyan arról, hogy pszichiáterhez járt, azonban ezen körülmény okirati bizonyítékkal nem került alátámasztásra és a III. r. vádlott tárgyalási viselkedése sem indokolta elmeszakértő kirendelését.

Az útlevelek, illetve azok másolatának beszerzése ugyancsak szükségtelen, mivel a HRR rendszer adatszolgáltatása a ki- és belépés időpontját tartalmazza, illetőleg a túltartózkodás ténye a lehallgatási hanganyagból kiderül.

A szállítmányozó gazdasági társaságok tachográf korongokkal kapcsolatos megkeresését ugyancsak szükségtelennek tartotta az ítélőtábla, mivel a tachográf korongok egy része az iratok mellékletét képezi.

A 17./ tényállási pontban szereplő parfümök értékének megállapítására új szakértő kirendelését sem tartotta szükségesnek, mivel **(szakértő neve)** eseti szakértő szakvéleménye aggálytalan, a sértettek márkavédelmét nem látja el, arra az eseti szakvéleményben szereplő ügyvédi irodák rendelkeznek jogosultsággal.

A speditőr cégek megkeresését azért tartotta szükségtelennek az ítélőtábla, mivel tényyszerű, hogy illetékbélyeget ezen cégeknél lehet vásárolni.

A lehallgatási anyagokra vonatkozó bírói engedélyek pedig az iratok között megtalálhatóak (a Békéscsabai Városi Bíróság Tük.17/2011. számú végzése a nyomozati iratok 51-52. lapszámai, a T.088/2010. számú végzése a nyomozati iratok 123-125. lapszámai alatt).

Eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a 2013. május 28. napján megtartott tárgyalást félbeszakította azzal, hogy azt a határozat kihirdetésével 2013. június 3. napján folytatja.

A Be. 322. § (1) bekezdés második mondata alapján ugyanis a tárgyalást el kellett volna napolnia.

Ugyancsak eljárási szabályt sértett, amikor a III., IV. és VII. r. vádlottak védője által előterjesztett bizonyítás kiegészítési indítványok elutasítását nem indokolta meg az érdemi határozatban. A védő a bizonyítási indítványait a fellebbezési eljárás során ismételten előterjesztette, melyet az ítélőtábla a fentebb kifejtett indokok mellett utasított el.

Ezen eljárási szabálysértések azonban az ügy érdemére kihatással nem voltak.

Az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván az ítéletábrla az ügy érdemére kiható eljárásí szabálysértést nem észlelt.

Nem osztotta a védők lehallgatási hanganyaggal és tolmácsolással kapcsolatos szabálysértésekre vonatkozó álláspontját.

A titkos információgyűjtés eredményének felhasználásakor hatályos büntetőeljárásról szóló törvény 206/A. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerint a bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés, valamint a nem bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez, illetve igazságügyért felelős miniszter engedélyéhez kötött titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban bizonyítékként akkor használható fel, ha a titkos adatszerzés engedélyezésének a Be. 201. §-ában írt feltételei fennállnak, és a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a nyomozást haladéktalanul elrendelte vagy a feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tett.

Megjegyzí az ítéletábrla, hogy a 2014. január 1. napjától hatályos büntetőeljárásról szóló törvény 206/A. § (1) bekezdés b) pontja szerint a nyomozás nyomban való elrendelése, vagy a feljelentési kötelezettség nyomban történő teljesítése került feltételként meghatározásra.

Ugyanakkor a felhasználáskor hatályos Be. 206/A. § (1) bekezdés b) pontjában írt haladéktalan feljelentési kötelezettség kapcsán kiemelendő, hogy az nem sérül meg akkor, ha annak az információt gyűjtő szerv az adatok megszerzését követő nyolc napon belül nem tesz eleget. A büntetőeljárásban akár a bűnüldözési célból bírói engedéllyel folytatott, akár a nem bűnüldözési célból az igazságügyért felelős miniszter engedélyéhez kötött, egyébként minden szempontból törvényesen folytatott titkos információgyűjtés eredménye akkor használható fel bizonyítékként, ha ennek a Be. 206/A. §-ának (1) bekezdés a) és b) pontjaiban szabályozott két feltétele együttesen teljesül, azaz:

a) a titkos adatszerzés engedélyezésének a Be. 201. §-ában meghatározott feltételei a bizonyítani kívánt bűncselekmény tekintetében fennállnak, továbbá

b) a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a titkos információgyűjtést végző szerv a feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tett.

Értelmezést igényel az, hogy mit kell érteni a feljelentés haladéktalanságán.

A törvény pontosabban azért nem határozza meg, hogy mit kell a feljelentési

kötelezettség haladéktalanságán érteni, mert erre az ügyek eltérő jellege,

bonyolultsága, az adatmennyiség változó terjedelme miatt minden esetre érvényes,

egzakt meghatározás nem tehető. A nemzetbiztonsági szakszolgálat rendszerint nagy mennyiségű információt tartalmazó anyagot ad át a titkos információgyűjtést végző

szervnek, amely adathalmazban az információgyűjtés célja szempontjából érdektelen, vagy az ügyben nem érintett személyre vonatkozó adatok is szerepelnek, amelyeket ki kell szűrni és meg kell semmisíteni. Ez nyilvánvalóan bizonyos időt vesz igénybe. A haladéktalanság tehát nem értelmezhető úgy, hogy a még szűretlen adatok átadásának napján eleget kell tenni a feljelentésnek. A titkos információgyűjtést szabályozó ágazati jogszabályok (a Nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény stb.) nem szabnak arra határidőt, hogy az érdektelen adatok kiszűrését mennyi idő alatt kell elvégezni. A Be. viszont a titkos adatszerzés tekintetében az érdektelen adatok kiszűrésére és adatok megsemmisítésére nyolc napos határidőt enged [Be. 204. § (4) bekezdés]. E rendelkezésből az következik, hogy az irreleváns információ kiszűrésének az időpontját követően a releváns adathalmaz további elemzése is szükséges ahhoz, hogy a feljelentés megtételéről intézkedés történhessen. Így:

- állást kell foglalni abban a kérdésben, hogy a releváns adathalmaz - a rendelkezésre álló engedélyhez nem kötött titkosszolgálati eszközökkel vagy egyébként beszerzett adatokkal is összevetve - elégséges-e a Be. 201. §-ában meghatározott és az engedélyben feltüntetett bűncselekmények valamelyikére vonatkozó gyanú megállapításához; továbbá abban is, hogy
- a fenti bűncselekmény elkövetésére utaló adatok azzal a személlyel kapcsolatba hozhatóak-e akire nézve az információgyűjtés engedélyezett volt; végül
- a bűnüldözési célú titkos információgyűjtés esetén tisztázandó az is, hogy az adatok az engedélyben nem szereplő más személy bűncselekményének bizonyítására felhasználhatók-e.

Ennek az elemzésnek a birtokában kerülhet a titkos információgyűjtést végző szerv abba a helyzetbe, hogy állást foglaljon a feljelentés megtételének a szükségességéről. Az ehhez szükséges megfontolás időtartamát a haladéktalanság követelménye szempontjából értelemszerűen figyelembe kell venni. A megfontolás szükséges idejét befolyásolja az ügy terjedelme, az elkövetőként szóba jöhető személyek száma, a nyílt eszközökkel beszerzett vagy beszerezhető bizonyítékok mennyisége stb.

A Kúria 74/2009. számú BK véleménye nem határoz meg relatív és különösen nem abszolút határidőt a haladéktalanság fogalmának értelmezésére.

A jelen ügyben jelentős mennyiségű adat várt feldolgozásra és értékelésre a több szereplős, bonyolult bűncselekmények összefüggéseinek kielemezésére. A kiértékelés során az információgyűjtés befejezése és a feljelentés megtétele közötti időben mulasztásra vagy indokolatlan késedelemre nem merült fel adat. Az engedélyekben megjelölt határidők lejárt (2010. augusztus 28., 2010. szeptember 29.) és a feljelentések megtétele (2010. szeptember 15., 2010. október 27.) között eltelt időtartam tehát önmagában nem tekinthető ezt meghaladó mértékűnek; így a haladéktalanság követelménye pusztán ez okból nem sérült meg és az megfelel a Kúria BKv. 74/2009. számú állásfoglalásában, továbbá a Kúria Bhar.III.371/2013/6. számú végzésében kifejtetteknek is.

A Be. 78. § (4) bekezdése szerint nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyész, vagy a nyomozó hatóság bűncselekmény útján, vagy más tiltott módon vagy a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával szerzett meg. Jelen esetben a titkos információgyűjtés elrendelése és végrehajtása minden szempontból törvényes volt, az eljárás során bűncselekmény nem történt, és az érintett személyek eljárási jogainak korlátozására nem került sor. Tiltott módon beszerzett bizonyítékról egyébként a haladéktalanság esetleges sérelme esetén sem lehetne szó.

Az 1./, 2./, 3./ és 4./ tényállási pontokhoz kapcsolódóan a XVII., XIII., XIV. , XXIII. és XXIV. r. vádlottak bizonyítékként fel nem használható lehallgatási anyagok lejátszását követően tett gyanúsítottai vallomásait illetően utal arra az ítélőtábla, hogy a hazai elmélet és gyakorlat a Be. 78. § (4) bekezdésében írt tilalmat szorosan értelmezi. Hasonlóan a kontinentális országok gyakorlatához, fenntartással kezeli az angol-szász joggyakorlatban honos „mérgezett fa mérgezett gyümölcse is mérgezett” elvet, és általában nem tekinti „más tiltott módon” vagy a „résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával” szerzett bizonyítéknak a normasértéssel lefolytatott eljárási cselekmény során beszerzett bizonyítási eszközökből származó bizonyítékot. Ezért nem kell kizárni a bizonyítékok köréből a vádlott magát és vádlott-társát terhelő, a Be. 117. § (2) bekezdésének megfelelő figyelmeztetés mellett tett vallomását, ha azt a titkos információgyűjtés anyaga felolvasásának hatására tette meg még, akkor sem, ha utóbb a perbíróság a titkos információgyűjtés eredményét felhasználhatónak nem látta, és az azt rögzítő okirati bizonyítékot ki is rekesztette a bizonyítékok köréből (Büntetőeljárási kommentár a gyakorlat számára HVG ORAC I. kötet 324. oldal 2 bekezdés).

Az első fokú ítélet 11./ tényállási pontjában körülírt I. r. vádlott terhére megállapított hivatali visszaélés büntetével összefüggésben az első fokú ítélet indokolásának 44. oldal utolsó bekezdésében rögzítettek szerint az I. r. vádlott esetében a 2010. augusztus 23. napi lehallgatási hanganyag a Be. 206/A. § (3) bekezdésére figyelemmel bizonyítékként felhasználható, mivel II. r. vádlottal szemben 2010. július 9. napjától 2011. január 3. napjáig hivatali visszaélés büntette miatt is folyt titkos információgyűjtés. Osztotta az ítélőtábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írt azon észrevételt, hogy mivel két párhuzamos lehallgatás eredménye egy büntetőeljárásban került felhasználásra, és a konkrét engedélyek kereteit túllépni nem lehet, ezért a Be. 206/A. §-ban írt feltételek teljesülését a két engedély kapcsán külön-külön kell vizsgálni.

I. r. vádlottal szemben titkos információgyűjtés nem folyt. A három évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett hivatali visszaélés büntetésének bizonyítására a Békéscsabai Városi Bíróság Tük. 17/2011. számú végzésével engedélyezett titkos

információgyűjtés terjedt ki. Az I. r. vádlott cselekményét érintő lehallgatási anyag azonban a Békéscsabai Városi Bíróság T.88/2010. számú végzésével a II. r. vádlottal szemben embercsempészés büntette, vesztegetés büntette, illetve befolyással üzérkedés büntette miatt engedélyezett titkos információgyűjtés során keletkezett. A felhasználáskor hatályos Be. 201. § (1) bekezdés c) pontja szerint titkos adatszerzésnek a hivatali visszaélés három évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett alakzata esetében van helye.

Figyelemmel arra, hogy a Be. 201. § (1) bekezdés c) pontjában és a Be 206/A. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban rögzített feltételnek megfelel az I. r. vádlott cselekményét érintő lehallgatási anyag, így az az I. r. vádlott esetében is felhasználható, még akkor is, ha az a II. r. vádlottal szemben engedélyezett titkos információgyűjtés során keletkezett.

A Be. 114. § (3) bekezdése alapján a törvénynek a szakértőre vonatkozó rendelkezései a tolmácsra is irányadók azzal, hogy a külön jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő személy vehető igénybe tolmácsként; ha ez nem lehetséges, a kellő nyelvismerettel rendelkező más személy - eseti tolmács - is kirendelhető. Nem volt tehát törvényi akadálya annak, hogy a nyomozás során török nyelvű tolmácsként 1. sz. és 2. sz. eseti tolmácsok közreműködésével kihallgatott török nyelvű vádlottak vallomását az elsőfokú bíróság bizonyítékként felhasználja. A török anyanyelvű vádlottak ugyanis a kihallgatásuk során nem emeltek kifogást a tolmácsok személyével és szakmai tudásával szemben. Nevezett eseti tolmácsok ugyan tolmácsvizsgával nem rendelkeznek, azonban mindketten rendszeresen fordítanak különböző hatóságoknak, így kellő nyelvismerettel rendelkeznek.

Azon védelmi felvetések kapcsán, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének nem tett eleget, rámutat az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása valóban több helyen szűkszavú. Ez azonban a jelen ügyben az indokolás - abszolút hatályon kívül helyezést eredményező - teljes hiányát, illetve - az ugyancsak hatályon kívül helyezést eredményezhető - relatív hiányát sem éri el. Ezért nem szükséges az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése és ez a hiányosság az indokolás kiegészítésével orvosolható.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok egybehangzó adatai és a vádlottak fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozatai alapján az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette, míg a 13. tényállási pont esetében a Be. 352. § (1) bekezdés b) pontja alapján, ténybeli következtetés útján, eltérő tényállást állapított meg, az alábbiak szerint:

I. r. vádlott felesége egy kft-nél áll alkalmazásban, havi jövedelme 80.000.- forint, nagykorú gyermeke nappali tagozaton tanul, a vagyonaként feltüntetett családi ház

1/2 tulajdoni részének értéke kb. 9.000.000.- forint, a telek 1/2 tulajdoni hányadának értéke 3.000.000.- forint. A (típus megjelölése)személygépkocsi értéke 1.500.000.- forint, a motorkerékpárt 2.100.000.- forintért értékesítette.

II. r. vádlott a jelen ügy szempontjából büntetlen előéletű, mivel az első fokú ítélet 15. oldal 2. bekezdésében írt bűncselekményt az ezen eljárásban elbírált cselekmények elkövetése után valósította meg.

A II. r. vádlott felesége bolti eladó, havi jövedelme 80.000.- forint. Egy nagykorú nappali tagozaton továbbtanuló gyermek eltartásáról gondoskodik, alkalmi munkából származó havi jövedelme 100.000.- forint. Havi 110.000.- forint, illetve 95.000.- forint svájci frank alapú hiteltartozása van. Vagyonát képezi egy halastó 1/6-a, melynek értéke 50-60.000.- forint, egy 17 éves (típus megjelölése) típusú személygépkocsival rendelkezik, melynek értéke 800.000.- forint az utánfutó értéke 50.000.- forint. A II. r. vádlott cukorbetegségben és reaktív depresszió megbetegedésekben szenved (első fokú iratok között 10/Vé./3. és 100. sorszám alatti iratok).

III. r. vádlott felesége gondozónő, havi jövedelme 70.000.- forint a felfüggesztés folytán folyósított illetményének 50 %-a havi 80-85.000.- forint összegű, a vagyonát képező családi ház 1/2 tulajdoni részének értéke 7.500.000.- forint, továbbá egy garzon lakás 1/2 tulajdoni illetősége, melynek értéke 6.500.000.- forint, és amit ugyanilyen összegű hitel terhel. A (típus megjelölése) típusú személygépkocsi értéke 1.000.000.- forint.

IV. r. vádlott családi állapota hajadon, élettársi kapcsolatban nem él senkivel, havi 22.800.- forint munkanélküli ellátásban részesül.

V. r. vádlott feleségének foglalkozása egészségügyi szakápoló, havi 90.000.- forint jövedelemre tesz szert. Egy kiskorú és egy nagykorú, nappali tagozaton továbbtanuló gyermek eltartásáról gondoskodik. A vagyonát képező személygépkocsi értéke 500.000.-600.000.--forint.

VI. r. vádlott feleségének foglalkozása gyógyszerértékesítési szakasszisztens, havi jövedelme 150.000.- forint, két nagykorú nappali tagozaton tanuló gyermek eltartásáról gondoskodik, havi jövedelme 90.000.- forint. A vagyonát képező családi ház 1/2 tulajdoni hányadának értéke 6.000.000.- forint, az (típus megjelölése) típusú személygépkocsi értéke 1.800.000.- forint. A VI. r. vádlott társadalmi szervezet tagja (első fokú iratok között 10/Vá./8.sorszám alatti irat).

VII. r. vádlott felesége határrendész, havi jövedelme 130-140.000.- forint. Két kiskorú és egy nagykorú nappali tagozaton továbbtanuló gyermek eltartásáról gondoskodik,

szakképzettsége határrendész, a vagyonát képező személygépkocsi értéke 800.000.- forint.

VIII. r. vádlott családi állapota nős, feleségének foglalkozása egészségügyi szakápoló, havi jövedelme 110.000.- forint, egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, a vagyonát képező ház 3/4 tulajdoni hányadának értéke 10.500.000.- forint, a (típus megjelölése) típusú személygépkocsi értéke 900.000.- forint.

X. r. vádlott rendfokozata főtörzsőrmester, a tulajdonát képező személygépkocsi értéke 700.000.-forint, havi jövedelme 70.000.- forint.

XI. r. vádlott a felfüggesztése folytán 70.000.- forint havi jövedelemre tesz szert, másodállása szállítási ügyintéző, melyből az első fokú ítélet szerinti 165.000.- forint összegű jövedelme származik, szakképzettsége határrendész. A vagyonát képező lakás értéke 7.000.000.- forint, ház nincs a tulajdonában. Tulajdonát képezi továbbá kettő garázs, egyenként 450.000.- forint értékben és egy további garázs 1/2 tulajdoni hányada, melynek értéke 500.000.- forint, valamint egy 1.000.000.- forint értékű (típus megjelölése) típusú személygépkocsi.

XII. r. vádlott élettársának foglalkozása gyermekápoló, havi jövedelme 140.000.- forint, foglalkozása szakeladó a (település)-i (áruház megjelölése) Áruházban, havi jövedelme 85.000.- forint, a vagyonát képező ház 1/2 tulajdoni hányadának értéke 8-9.000.000.- forint, tartozása havi 40-42.000.- forint összegű svájci frank alapú hitel. Vagyonát képezi egy (típus megjelölése) típusú személygépkocsi, melynek értéke 5-600.000.- forint.

XXIV. r. vádlott állampolgársága magyar - török.

Az I., III., IV., V., VI., VII., VIII., X., XI., XII. r. vádlottak a 2012. évi C. törvény [Btk.] 459. § (1) bekezdés 11/k. pontja alapján hivatalos személyek (első fokú ítélet 18. oldal 4. bekezdés).

1./tényállási pont

XVII. r. vádlott 2010. május 30. napján 16 óra 38 perckor jelentkezett belépésre Magyarország területére (nyomozati iratok 1231. lapszám alatti HRR adatlap).

2010. május 30. napján az euró középárfolyama 273,33.- forint, így 10 euró értéke 2.733.- forint volt.

2./ tényállási pont:

2010. június 2. napján az euró középárfolyama 276,3.- forint, így 30 euró értéke 8.289.- forint volt.

2./ és 5./ tényállási pontok:

A Schengeni határ-ellenőrzési kódex 7. Cikk 3. bekezdés a) pontjának iii) alpontja szerint az idegenrendészeti hatóság feladata az érintett harmadik országbeli állampolgár úti okmányában szereplő beléptető- és kiléptető bélyegzőlenyomatok megvizsgálása, annak ellenőrzésére - a beléptetés és kiléptetés dátumának összevetésével - hogy az érintett személy nem lépte-e túl a tagállamok területén engedélyezett tartózkodás maximális tartamát.

A 2007. évi II. tv. 67. § (1) bekezdése alapján a harmadik országbeli állampolgárok ellenőrzése során az idegenrendészeti hatóság az említett törvényben meghatározott szabályok megtartását a fenti módon ellenőrizheti.

Ezen kiegészítések azért váltak szükségessé, mivel az elsőfokú bíróság az említett jogszabályi rendelkezések részletes tartalmát az ítélet tényállásában nem jelölte meg, szemben a többi keretdiszpozíciót kitöltő jogszabályi rendelkezéssel.

3./ tényállási pont

XIV. r. vádlottat a 2010. június 16. napján 14 óra 23 perckor ellenőrizte III. r. vádlott, határrendész (nyomozati iratok 673. lapszám alatti HRR jelentés).

2010. június 16. napján at euró középárfolyama 279,16.- forint, 15 euró értéke 4.187.- forint volt.

4./ tényállási pont

2010. június 6. napján 1 euró középárfolyama 279,16.- forint, 100 euró értéke 27.916.- forint volt.

5./ tényállási pont

2010. július 6. napján 17 óra 19 perckor a II. r. vádlott **feltehetően visszahívta** III. r. vádlottat. A III. r. vádlott kérte, hogy a II. r. vádlott török nyelven mondja el a **kamionsofőrnek**, hogy milyen szabályszegést tárt fel. A II. r. vádlott azt közölte a török kamionsofőrrel, hogy **lejárt a vízuma** (első fokú ítélet 25. oldal 1. bekezdés). Ezen helyesbítések azért váltak szükségessé, mert az első fokú ítélet értelemzavaró megfogalmazásokat tartalmazott.

A 25. oldal 2. bekezdését akként helyesbíti, hogy a II. r. vádlott ezen cselekményével **segítséget nyújtott** az ismeretlen személyazonosságú török kamionsofőrnek ahhoz, hogy hivatali kötelessége megszegéséért jogtalan előnyt fizessen a szolgálatban lévő határrendésznek, mint hivatalos személynek.

Ezen helyesbítés azért vált szükségessé, mivel a nyomozati iratok 173. lapszáma alatti lehallgatási anyag tartalma szerint az ismeretlen személyazonosságú török kamionsofőr úgy nyilatkozott, hogy "én már mondtam, hogy had' adjam és már megyek is", melyre a II. r. vádlott azt a választ adta, hogy "Jól van; adj egy kicsit, mert ellenkező esetben jegyzőkönyvet fognak fölvenni, utána a rendőr 160-180 euró

büntetést fog megállapítani". Eszerint a kamionsofőr kezdeményezte a cselekményt, melyhez a II. r. vádlott segítséget nyújtott.

2010. június 6. napján az euró középárfolyama 285,28.- forint, 30 euró értéke 8.558.- forint volt.

6./ tényállási pont

A III. r. vádlott a jogtalan előny átvétele előtt azt a nyilatkozatot tette telefonon keresztül, hogy "Jó, akkor 30 napja (azaz 30 eurója) van! Jó, rendbe' van" (első fokú ítélet 26. oldal 2. bekezdés 5. sor és nyomozati iratok 179. lapszám alatti lehallgatási anyag).

2010. július 10. napján az euró középárfolyama 280,21.- forint, 30 euró értéke 8.406.- forint volt.

7./ tényállási pont

2010. július 22. napján az euró középárfolyama 284,46.- forint, 20 euró értéke 5.689.- forint volt.

8./ tényállási pont

XVI. r. vádlott szegte meg a nemzetközi áru fuvarozásról szóló 1971. évi 3. számú törvényerejű rendelet 6. Cikk (1) bekezdésének b) pontját (első fokú ítélet 28. oldal 1. bekezdés).

Ezen helyesbítésre azért volt szükség, mert az első fokú ítélet - nyilvánvaló elírás folytán - XVI. r. vádlottként IX. r. vádlott nevét tartalmazta.

2010. augusztus 7. napján az euró középárfolyama 279,15.- forint, 50 euró értéke 13.957.- forint volt.

9./ tényállási pont

A bizonyítási eljárás során minden kétséget **kizáróan** nem sikerült megállapítani, hogy VIII. r. vádlott szolgálatának ellátása során milyen beosztásban intézkedett a XV. r. vádlottal szemben (első fokú ítélet 28. oldal utolsó bekezdés 3. mondat).

Miután XV. r. vádlott közölte, hogy korábban 20.000.- forintot kért tőle valamelyik szolgálatban lévő személy, a II. r. vádlott azt válaszolta, hogy adjon csúszópénzt.

Amikor XV. r. vádlott mondta, hogy "20 **lírát, (azaz 20 eurót) adnék, az elég lenne?**", a II. r. vádlott rászólt, hogy adjon 30-40 eurót és menjen (első fokú ítélet 28. oldal utolsó bekezdés 8. mondat és nyomozati iratok 205. lapszám alatti lehallgatási hanganyag).

E helyesbítés, illetve kiegészítés azért volt szükséges, mert az első fokú ítélet fenti mondatai egyrészt hiányosan, másrészt értelemzavaróan kerültek megfogalmazásra.

2010. augusztus 9. napján az euró középárfolyama 279,48.- forint, 20 euró értéke 5.590.- forint volt.

10./ tényállási pont

2010. augusztus 17. napján az euró középárfolyama 279,32.- forint volt, 30 euró értéke 8.380.- forint volt.

12./ tényállási pont

2010. augusztus 23. napján egy euró középárfolyama 281,03.- forint, 20 euró értéke 5.621.- forint volt.

13./ tényállási pont

2010. augusztus 23. napján egy euró középárfolyama 281,03.- forint, 20 euró értéke 5.621.- forint volt.

Kétséget kizáró módon a bizonyítási eljárás során nem sikerült megállapítani, hogy X. r. vádlott volt a 20 euró csúszópénzt elfogadó határrendész.

14./ tényállási pont

2010. augusztus 28. napján az euró középárfolyama 283,74.- forint, 50 euró értéke 14.187.- forint volt.

15./ tényállási pont

V. r. vádlott szankció alkalmazása nélkül továbbengedte a kamiont.

2010. szeptember 14. napján az euró középárfolyama 284,14.- forint, 50 euró értéke 14.207.- forint volt.

16./ tényállási pont

2010. szeptember 29. napján egy euró középárfolyama 276,12.- forint, 50 euró értéke 13.806.- forint volt.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása helyes és hiánytalan, azt a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel, illetőleg a 13. tényállási pont esetében eltérő tényállás megállapításával az ítéletábra ítélezésének alapjául elfogadta.

A felmentésre irányuló fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadják. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a terhelő bizonyítékokat fogadta el a tényállás alapjául. A fentiek alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott. Kétségtelen, hogy az eljárás során - úgy, mint általában a korrupciós bűncselekmények miatt indult eljárások esetén - bizonyítékhiányos felderítés történt. Az elsőfokú bíróság azonban a rendelkezésre álló bizonyítékokat iratszerűen vonta mérlegelési körébe. Bizonyíték értékelő tevékenysége - a 13./ tényállási pontot kivéve

- megfelelt a logika szabályainak és valamennyi tényállási pont tekintetében a büntetőjogi felelősséget eldöntő fő kérdésekre vonatkozó bizonyítékokra az iratoknak megfelelően - néhol ugyan szűkszavúan - utalt.

Így az 1./ tényállás kapcsán XI. r. vádlott tagadásával szemben II. r. és XVII. r. vádlottak beismerő vallomására, a II. r. vádlott kapcsán a lehallgatási jegyzőkönyvre, a 2./ tényállás vonatkozásában IV. r. vádlott tagadásával szemben II. r. és XIII. r. vádlottak beismerő vallomására, **(1. sz. tanú)** tanú vallomására, a II. r. vádlott kapcsán a lehallgatási jegyzőkönyvre,

a 3./ tényállás esetén III. r. vádlott tagadásával szemben II. r. és XIV. r. vádlottak beismerő vallomására, a II. r. vádlott kapcsán a lehallgatási jegyzőkönyvre,

a 4./ tényállás vonatkozásában XII. r., XXIII. és XXIV. r. vádlottak tagadásával szemben II. r. vádlott vallomására, a XXIII. r. vádlott első nyomozati vallomására, a II. r. vádlott esetén a lehallgatási jegyzőkönyvre,

az 5./ tényállás esetén III. r. vádlott tagadásával szemben II. r. vádlott vallomására, a lehallgatási jegyzőkönyvre, **(2. sz. tanú)** tanú vallomására,

a 6./ tényállás vonatkozásában III. r. vádlott tagadásával szemben II. r. vádlott vallomására, a lehallgatási jegyzőkönyvre,

a 7./ tényállás esetén VII. r. vádlott tagadásával szemben II. r. vádlott vallomására, XIX. r. vádlott beismerő vallomására, a lehallgatási jegyzőkönyvre,

a 8./ tényállás vonatkozásában a IX. r. vádlott tagadásával szemben a II. r. vádlott vallomására, XVI. r. vádlott beismerő vallomására, a lehallgatási jegyzőkönyvre,

a 9./ tényállás vonatkozásában VIII. r. vádlott tagadásával szemben II. r. vádlott vallomására, XV. r. vádlott beismerő vallomására, a lehallgatási jegyzőkönyvre, **(2. sz. tanú)** tanúvallomására,

a 10./ tényállás esetén IV. r. vádlott tagadásával szemben II. rendű vádlott neve II. r. vádlott vallomására, XVIII. r. vádlott vallomására, a lehallgatási jegyzőkönyvre, **(2. sz. tanú)** tanúvallomására,

a 11./ tényállás esetén az I. r. vádlott tagadásával szemben II. r. vádlott vallomására, a lehallgatási jegyzőkönyvre, **(2. sz. tanú)** és **(3. sz. tanú)** tanú vallomására,

a 12./ tényállás esetén VI. r. vádlott tagadásával szemben nyomozati szakban tett első gyanúsítotti beismerő vallomására, a II. r. vádlott vallomására, a lehallgatási jegyzőkönyvre, az igazságügyi orvosszakértői véleményre,

a 14./ tényállás vonatkozásában V. r. vádlott tagadásával szemben II. r. vádlott vallomására, XXII. r. vádlott beismerő vallomására, a lehallgatási jegyzőkönyvre,

a 15./ tényállási pont esetén V. r. vádlott tagadásával szemben II. r. vádlott vallomására, XX. r. vádlott beismerő vallomására, a lehallgatási jegyzőkönyvre,

a 16./ tényállás esetén VII. r. vádlott tagadásával szemben II. r. vádlott vallomására, XXI. r. vádlott beismerő vallomására, a lehallgatási jegyzőkönyvre,

a 17./ tényállás vonatkozásában VI. r. vádlott nyomozás során tett beismerő vallomására, a házkutatásról készült jegyzőkönyvre, az iparjogvédelmi szakértői véleményre, az igazságügyi orvosszakértői véleményre és egyéb okirati bizonyítékokra.

Azon tényállási pontok esetén, melyek vonatkozásában nem állt rendelkezésre felhasználható lehallgatási anyag, a II. vádlott konkrét adatokat tartalmazó vallomásokot tett és azok tartalmát a török állampolgárságú XIII., XIV. és XVII. r. vádlottak beismerő vallomásai is alátámasztották.

Így az 1./ tényálláshoz kapcsolódóan: „mondtam a sofőrnek, hogy adjon 10 eurót és menjen tovább, és abban biztos vagyok, hogy így is történt, ha nem volt visszaléptetve a kocsí Romániába. Ez minden alkalomra igaz.” (nyomozati iratok 417. lapszám alatti gyanúsítottai vallomás 4. bekezdése).

A 2./ tényállás vonatkozásában: „2010. június 02-án ... (IV.rendű vádlott neve) elfogadta a 30 eurós csúszópénzt. Mint mondtam, nyilván azért kerestek, hogy ily módon rendezzem le a török felé az ügyet, hiszen neki (IV. r. vádlottnak) szabálysértés feltárása esetén intézkedési kötelezettsége volt, amit én telefonon nem tudtam volna rendezni, csak egy módon, a csúszópénz irányába.” (nyomozati iratok 418. lapszám alatti gyanúsítottai vallomás 6. bekezdése).

A 3./ tényállás kapcsán: „(III.rendű vádlott neve) esetében összegszerűen nem akartam belefolytani 2010. 06.16-án, hogy mennyit adjon a török, de gondolom megegyeztek.” (nyomozati iratok 418. lapszám alatti gyanúsítottai vallomás 8. bekezdése).

A 4./ tényálláshoz pedig: „(2. sz. név) - aki Kecskeméten kamion parkoló - azzal hívott, hogy 400 ezerre akarnak egy sofőrt büntetni, én pedig mondtam neki, hogy 100-ért el tudja a sofőr intézni a vámosokkal a bírságot, amit szerintem a sofőr rendezett.” (nyomozati iratok 418. lapszám alatti gyanúsítottai vallomás utolsó bekezdése).

Az első fokú ítélet indokolása nem tartalmazza kellő részletességgel a fenti bizonyítékokat, melyet az ítéletábla ezúton pótol.

Ami a kötelességszegések megtörténtét vitató védői felvetéseket illeti, rámutat az ítéletábla, hogy az sem tekinthető kötelességszerű magatartásnak, ha az elkövető „szabálytalanságot kreál” és csúszópénz reményében háttér-kötelezettségszegést követ el.

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése szerint ugyanis a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A (2) bekezdés alapján a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részleghajlás nélkül intézkedni. Ezen jogszabályi rendelkezés meghatározza, hogy mikor van joga és kötelezettsége a rendőrnek intézkedni. Ha e nélkül intézkedik, kötelezettségszegést követ el.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása az erre irányuló utalást nem tartalmazza, amit az ítéletábla ugyancsak pótol. Egyebekben az elsőfokú bíróság a kötelezettségszegéseket a mérlegelési jogkörében eljárva - a tényállás kiegészítése mellett - teljes körűen és helytállóan állapította meg.

A védők által hivatkozott HRR adatlapok kapcsán hangsúlyozza az ítélőtábla, hogy azokon az asztali okmányolvasást végző személy neve került feltüntetésre. Így például a nyomozati iratok 973. oldalán kezelőként „POLICE/3. sz. név” került megjelölésre, ezzel egyidejűleg XXII. r. vádlott ellenőrzését 2010. augusztus 28. napján V. r. vádlott végezte. A nyomozati iratok 881. oldalán lévő HRR adatlap szerint pedig az asztali okmányolvasást „POLICE/4. sz. név” végezte, míg a XV. r. vádlottal szemben VIII. r. vádlott intézkedett az irányadó tényállásnak megfelelően.

A török kamionsofőrök gyanúsítottkénti kihallgatása kapcsán megállapítható, hogy az törvényes keretek között zajlott. A II. r. vádlott védője által említett **(gyanúsított neve)** gyanúsított ki hallgatását követően pedig vádemelésre nem került sor.

A részletezett bizonyítékok értékelését követően megállapított tényállás - a 13./ tényállási pontot kivéve - megalapozott. Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban nincs lehetőség, ezért a tényállást támadó és a bizonyítékok mérlegelése ellen irányuló, felmentést célzó fellebbezések - a X. r. vádlott és védőjének fellebbezését kivéve - eredményre nem vezethettek.

A 13./ tényállási pont esetén azonban a X. r. vádlott tagadó vallomásaival szemben nem áll rendelkezésre olyan konkrét lehallgatási anyag, amely a X. r. vádlott nyilatkozatát tartalmazná, illetve őt terhelő vádlotti, vagy tanúvallomás sem. A nyomozati iratok 223-227. lapszáma alatti II. r. és VI. r. vádlottak között zajlott beszélgetést rögzítő hanganyag szerint a II. r. vádlott azon kérdésére, hogy „ki az” a rendőr, aki szintén csúszópénzt kér a sofőröktől, a VI. r. vádlott a bizonyosságtól távol álló határozottsággal „egy őrmester gyerek”-ről tett említést, „(X. r. vádlott veuetéckneve? utóneve), vagy ki az” megnevezéssel. Ezen közvetett bizonyíték, valamint az elsőfokú bíróság által értékelt további közvetett bizonyítékok, így a (Település)-i Határrendészeti Kirendeltség arról szóló tájékoztatásai, hogy más (X. r. vádlott vevezetékneve) vezetéknevű személy ezen időszakban a kirendeltségen nem dolgozott és hogy a X. r. vádlott szolgálatban volt, az ítélőtábla megítélése szerint nem alkotnak olyan zárt logikai láncolatot, melyből egyértelműen olyan következtetés vonható le, hogy a főtörzsőrmester beosztású X. r. vádlott követte el a terhére rótt bűncselekményt.

A kialakult bírói gyakorlat szerint ugyanis a tényállás megállapítása szempontjából a közvetett bizonyíték valamely tény bizonyítására kizárólag akkor alkalmas, ha a bizonyítandó tényen kívül minden más tény lehetősége kizárt. Ezért, ha az ügyben a bűnösség irányába mutató közvetlen bizonyíték nincs, és a rendelkezésre álló közvetett terhelő bizonyítékok kétséget kizáró módon csak arra adnak következtetési alapot, hogy a bűncselekményt a vádlott is elkövethette, de terhelő adatok alapján a vádlott tagadását megcáfolni nem lehet és további bizonyítékok beszerzésére nincs

mód, a vádlottat az ellene emelt vád alól bizonyítottság hiányában fel kell menteni (BH 2003. 145).

Ezért az ítélet tábla a X. r. vádlottat az ellene emelt 1978. évi IV. törvény 250. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel szerint minősülő és büntetendő vesztegetés büntette miatt emelt vád alól bizonyítottság hiányában a Be. 6.§ (3) bekezdés b) pont második fordulatára figyelemmel a Be. 331.§ (1) bekezdése alapján felmentette.

A felmentésre tekintettel a X. r. vádlott védője által indítványozott hatályon kívül helyezésre vonatkozó indítvány oka fogyottá vált.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság - a X. r. vádlott kivételével - helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére.

A minősítést illetően az ítélet tábla - a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontjával részben egyezően - az elbíráláskor hatályban lévő 2012. évi C. törvényt alkalmazta.

Az elkövetéskori és az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvényeknek a jelen ügyben releváns rendelkezéseit összevetve, az a következtetés vonható le, hogy összhatásában az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény rendelkezéseinek alkalmazása kedvezőbb a vádlottakra nézve.

Az 1978. évi IV. törvény 47. § (2) bekezdés 2. fordulatára figyelemmel a büntetés legalább háromnegyed részben történt kitöltése után, míg a 2012. évi C. törvény 38. § (2) bekezdés a) pontja szerint legalább a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra az elítélt. Amennyiben a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának kérdése miatt kedvezőbb a vádlottra nézve az elbíráláskori törvény alkalmazása, úgy ezt a törvényt kell alkalmazni (4/2013. BKv.).

Tekintettel arra, hogy az 1978. évi IV. törvény alkalmazása esetén mindenképpen hosszabb időt - minimum a büntetés háromnegyed részét - kell az elítéltnak büntetés-végrehajtási intézetben tölteni, míg a 2012. évi C. törvény lehetőséget ad arra, hogy némileg korábban - a büntetés kétharmad részbeni kitöltése után - szabaduljon az elítélt, ezért az új szabályozás a jogi elemzés és a hétköznapi megfontolás alapján is enyhébb elbírálást jelent.

A hivatali visszaélés, a hivatali vesztegetés és a lőszerezéssel visszaélés büntetési tételei az elkövetéskori és az elbíráláskori törvényben egyezők.

A további releváns rendelkezések közül a lopás elkövetési értéke és az ahhoz kapcsolódó büntetési tétel is enyhébb az elkövetőre. Az elbíráláskor hatályos Btk. 459. § (6) bekezdése alapján ugyanis a tényállás 17. pontjában megállapított 304.500.-

forint lopási érték kisebb, míg az elkövetéskor hatályos Btk. 138/A. § b) pontja szerint nagyobb értéknek minősül.

Ezért az ítélőtábla a fentiekre figyelemmel az elbíráláskor hatályos törvényt alkalmazta.

Nem osztotta a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját arra vonatkozóan, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre ítélt vádlottak esetén az elkövetéskori törvény az alkalmazandó, mert az ítélőtábla megítélése szerint a felfüggesztett szabadságvesztés esetében is figyelembe kell venni a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontját.

Az elbíráláskor hatályos büntető törvénykönyv rendelkezéseinek megfelelően az I. r. vádlott cselekményét a Btk. 305. § a) pont szerint minősülő és büntetendő hivatali visszaélés büntettének (11. tényállási pont),

a II. r. vádlott cselekményeit 11 rb. - nyolc esetben (1., 2., 3., 4., 7., 9., 14., 15. tényállási pontok) a Btk. 14. § (1) bekezdése szerint felbujtóként, három esetben (5., - a tényállás helyesbítésére figyelemmel - 12. és 16. tényállási pontok) a Btk. 14.§ (2) bekezdése szerint bűnsegédként elkövetett - a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő hivatali vesztegetés büntettének,

3 rb. - két esetben (6. és 8. tényállási pontok) a Btk. 14. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédként, egy esetben (10. tényállási pont) a Btk. 14. § (1) bekezdése szerint felbujtóként elkövetett a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa) pontja szerint minősülő és büntetendő hivatali vesztegetés elfogadása büntettének, a III. r. vádlott cselekményeit 3 rb. a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa) pont és b) pont 2. fordulata szerint minősülő és büntetendő hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (3., 5., 6. tényállási pontok),

a IV. r. vádlott cselekményeit 2 rb. a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa) pontja szerint minősülő és büntetendő hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (2., 10. tényállási pontok),

az V. r. vádlott cselekményeit 2 rb. a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa) pontja szerint minősülő és büntetendő hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (14., 15. tényállási pontok) és a Btk. 325. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő lőszerezéssel visszaélés büntettének (18. tényállási pont),

a VI. r. vádlott cselekményeit a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa) pontja szerint minősülő és büntetendő hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (12. tényállási pont) és a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő lopás vétségének (17. tényállási pont),

a VII. r. vádlott cselekményeit 2 rb. a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa) pontja szerint minősülő és büntetendő hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (7., 16. tényállási pontok),

a VIII., XI., XII. r. vádlottak cselekményeit egyezően a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa) pontja szerint minősülő és büntetendő hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (9., 1., 4. tényállási pontok) és a XXIII. és XXIV. r. vádlottak cselekményeit egyezően a Btk. 14. § (1) bekezdése szerinti felbujtóként elkövetett és a Btk. 293. § (1) és (2) bekezdése szerinti hivatali vesztegetés büntettének (4. tényállási pont) minősítette.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre, illetve helyesbítésre szorulnak:

Valamennyi vádlott esetében további enyhítő körülmény a bűncselekmények elkövetése óta eltelt hosszabb idő, az I. r. vádlott vonatkozásában a nagykorú, helyesen nappali tagozaton továbbtanuló gyermekről való gondoskodás, illetve, hogy a felfüggesztés miatt jelentős anyagi hátrány érte (56/2007. BKv. III. 9.)

A II., IV., VII. r. vádlottak esetén mellőzi az enyhítő körülmények köréből, hogy a bűncselekményeket a 2010. július 23. napja előtti Btk. hatályossága előtt követték el, mivel az a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény szerint ekként nem vehető figyelembe, illetve a II., XXIII., XXIV. r. vádlottak felbujtói bűnrészességét, mivel a bűnsegédi bűnrészességnél vehető ekként figyelembe (56/2007. Bkv. III. 5.). A II. r. vádlott vonatkozásában további enyhítő körülmény a nagykorú, nappali tagozaton továbbtanuló gyermekről való gondoskodás.

A IV. és V. r. vádlottak esetén mellőzi a súlyosító körülmények köréből a többszörös minősülést, mert az üzletszerűséget az elsőfokú bíróság - helyesen - a terhükre nem állapította meg.

Az V. r. vádlott esetén a helyesen nagykorú, nappali tagozaton továbbtanuló gyermek eltartásáról gondoskodás enyhítő körülmény és a lőszerezéssel visszaélés kapcsán bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomása.

A VI. r. vádlott vonatkozásában helyesen a két nagykorú, nappali tagozaton továbbtanuló gyermekről való gondoskodás enyhítő körülmény, míg a két dicséretet mellőzi az enyhítő körülmények köréből.

A VII. r. vádlott esetén helyesen a két kiskorú és egy nagykorú nappali tagozaton tanuló gyermekről való gondoskodás enyhítő körülmény.

A VIII. r. vádlott négy dicséretét mellőzi az enyhítő körülmények köréből és további enyhítő körülmény az egy kiskorú gyermek eltartásáról való gondoskodás.

A XII. r. vádlott egy dicséretben való részesítését mellőzi az enyhítő körülmények köréből.

Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények mellett a büntetési célok eléréséhez az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések inkább enyhéknek, mint súlyosaknak tekinthetők. Így a büntetések lényeges enyhítése, a III., IV., V., és VII. r. vádlottak szabadságvesztés büntetéseinek végrehajtásának felfüggesztése, a VI. r.

vádlott esetén a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés és a próbaidő tartamának enyhítése, eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazása, előzetes mentesítése, szóba sem kerülhetett.

Következetes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy a nehezen felderíthető, korrupciós bűncselekmények elkövetőivel szemben a törvény szigorát kell alkalmazni az általános megelőzés miatt is és végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása indokolt. Az I. r. vádlott 3 évig, a II., III., IV., V., VI., VII., VIII., XI. és XII. r. vádlottak 2-8 évig terjedő, míg a XXIII. és XXIV. r. vádlottak 1- 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő ilyen bűncselekményeket valósítottak meg és az elkövetőknek számolni kell a törvény szerinti következményekkel.

A II., III., IV., V., és VII. r. vádlottak esetén a halmazati büntetésre vonatkozó szabályok alapján a büntetési tétel felső határa a felével emelkedik, így velük szemben mindenképpen indokolt végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazása.

A vádlottak terhére fellebbezés nem került bejelentésre, így pusztán annak megállapítására szorítkozik az ítélőtábla, hogy az I., VI., VIII., XI., XII., XXIII. és XXIV. r. vádlottak végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztése a fenti bírói gyakorlathoz képest ugyancsak enyhe.

Az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott esetén a középértéknél rövidebb tartamban határozta meg a szabadságvesztéseket, melynek indokát nem adta.

A nagyszámú - kiegészített és helyesbített - enyhítő körülményre, azok súlyára figyelemmel azonban minden vádlott esetén indokolt a törvény szerinti középértéknél enyhébb tartamú szabadságvesztés alkalmazása.

Az ítélőtábla a fenti megállapítások mellett - a X. r. vádlott kivételével - az alkalmazott fő- és mellékbüntetéseket is helybenhagyta.

Az első fokú indokolt ítélet ugyan nem tartalmazza, de az irányadó kihirdetésre került rendelkező részben azonban szereplő a XXIII. és XXIV. r. vádlottakat előzetes mentesítésben részesítő ítéleti rendelkezés is törvényes.

A Btk. 81. § (1), (2), (3) bekezdései a halmazati büntetések kiszabása, a 80. § (2) bekezdése a büntetési tétel középértéke, a 34. § és 35. § (1) bekezdése, valamint a 37.§ (2) bekezdés a) pontja a szabadságvesztés és annak végrehajtási fokozata, a 85. § (1) és (2) bekezdései a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése, az 52. §(1) bekezdés a) pontja, 53.§ (1), (2) és (3) bekezdése, valamint a 61. § (1), (2) bekezdése és 62. § (1) és (2) bekezdése a foglalkozástól és közügyektől eltiltás, a 102. § (1) bekezdése az előzetes mentesítés, a 72. § (1) bekezdés c) pontja az elkobzás, a 74. § (1) bekezdés a) pontja pedig a vagyonelkobzás kapcsán kerültek alkalmazásra.

A Btk. 38. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a) pontja alapján határozta meg az ítélőtábla a vádlottak feltételes szabadságra bocsáthatóságának legkorábbi időpontját, az I., VI., VIII., XI., XII., XXIII. és XXIV. r. vádlottak vonatkozásában azok végrehajtásának elrendelése esetére.

A vagyonekobzás összegét a tényállás helyesbítésére tekintettel a rendelkező részben írtak szerint helyesbítette, a felmentett X. r. vádlott kapcsán pedig mellőzte.

A VI. r. vádlottól lefoglalt és a Gyulai Törvényszék bűnjelkezelője által Bj.I/15/2012/1-41. tételes szám alatt bevételezett hamis parfümök lefoglalását a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntette és - mivel nem állapítható meg, hogy azok kit illetnek - a (6) bekezdés alapján megállapította, hogy az állam tulajdonába kerülnek.

Megállapította továbbá az állam által viselt bűnügyi költség összegét - figyelemmel a X. r. vádlott felmentésére is -, és a IV. és XI. r. vádlottak anyja nevét, valamint a IV. és X. r. vádlottak személyi igazolványának számát.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének az I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII., X., XI., XII., XXIII. és XXIV. r. vádlottakra vonatkozó részét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A X. r. vádlott esetében a jogorvoslati jogról szóló tájékoztatás a Be. 367/A. § (1) bekezdés a), b) és d) pontjain és (3) bekezdésén, valamint a Be. 386. § (1)

bekezdés c) pontján alapszik.

Szeged, 2014. március 7.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina s. k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélet tábla Bf.III.595/2013/22. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 13.B.121/2012/117. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része az I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII., XI., XII., XXIII., XXIV. r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerős - és az I., VI., VIII., XI., XII., XXIII. és XXIV. r. vádlottak esetén fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Szeged, 2014. március 7.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Az ítélet X. r. vádlott vonatkozásában 2014. június 19. napján jogerőre emelkedett.

Szeged, 2014. június 20.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke